

Žár Boží lásky

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

*9 Seslal svému lidu vykoupení, ustanovil navěky svou smlouvu; svatý, bázeň budící je jeho jméno.
10 Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí. Jeho chvála trvá navždy!
(Žalm 111, 9-10)*

Píseň: 168

Modlitba:

Pane, prosíme tě, zažeh od nás všechny chmury a děj ať povzbuzeni slovem evangelia jdeme po cestách svého života beze strachu. Pane, děkujeme ti, že tě smíme potkávat v tomto společenství. Děkujeme ti, že jsi s námi, že nám otevíráš Písma. Děkujeme ti, že nám do srdce dáváš naději tak hlubokou, jako nám nikdo jiný nemůže dát. Děkujeme ti, že tyto dary smíme zde u nás rozpoznávat a vzájemně dosvědčovat. A žít z vděčnosti z těchto darů. Prosíme, zůstaň s námi, když ubývá sil. Dej, abychom měli odvahu dosvědčovat tvé evangelium před světem kolem nás. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. listě Korintským 2, 12 – 16

*12 My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha,
13 abychom poznali, co nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch, a duchovní věci vykládáme slovy Ducha.
14 Přirozený člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem.
15 Člověk obdařený Duchem je schopen posoudit všechno, ale sám nemůže být nikým správně posouzen.
16 Vždyť ,kdo poznal mysl Páně a kdo ho bude poučovat‘? My však mysl Kristovu máme. (1Kor 2, 12 – 16)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 364

Slůvko dětem:

Co byste dělali, kdyby vám nějaký spolužák nebo spolužačka ukradl svačinu a snědl vám ji?

Nahlásit paní učitelce.

Říct rodičům.

Zmlátit.

Sníst mu tu jeho.

Je ještě i jiná možnost? Třeba si s ním promluvit, odpustit mu...

V nedělce si dnes budete vyprávět příběh o tom, že máme možnost jednat ještě jinak, než jak by jednala většina, nebo jak je zvykem.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná ve Skutcích apoštolských v 2 kap., 17-18 verš.

*17 ,A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny.
18 I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat. (Sk 2,17-18)*

Milí bratři a milé sestry!

Někdy se říká, že o svatodušních svátcích se slaví **narozeniny církve**. Víte kolik svíček, bychom museli přichystat? V jakém tvaru by byl dort? Jakou písničku bychom zazpívali našemu oslavenci?

Církev vznikala pomaloučku, krok za krokem, rok za rokem. Každý z učedníků věřil a doufal především sám za sebe. Neměli žádný společný úkol. Mohli se klidně rozejít a každý **žít svou víru**, po svém. Ale počínaje sesláním Ducha svatého je tu něco, co je **navzájem spojuje**. Duch svatý totiž není dán každému zvlášť - individuálně, **ale všem společně!** Od té chvíle už nemohou jeden bez druhého být. Navzájem se potřebují a doplňují. Jeden druhého potěšuje a v lásce napomíná. Každý je jakoby jedním z **plamenů jednoho velikého ohně**. Jedním z údů jediného těla. Jednou slokou té stejné písně. Jednou kapkou mohutného moře. Kapkou deště, který přináší zemi vláhu a požehnání.

Jenže právě církev je něco, co dnes vyvolává mezi lidmi spíš **nedůvěru a rozpaky**. Řada lidí věří v Boha a považuje se za křesťany, ale jen málo z nich se hlásí k církvi. Poměrně často se setkáváme s lidmi, kteří sice nikam do kostela nechodí, ale **o Bohu a křesťanství toho vědí poměrně hodně**. Čtou bibli, modlí se, snaží se zachovávat desatero a pomáhají svým bližním. Jejich život má křesťanskou podobu, ale když přijde řeč na členství v církvi, začnou se ošívát a přiznávají, že oni tu církev, jak se dnes říká vlastně „*nemusí*“.

V dnešním příběhu jsme četli, že docházelo k radikální změně, která byla očekávána až opravdu v posledních dnech. Tato změna spočívá v tom, že tentokrát **Bůh seslal svého Ducha** na všechny lidi. Až dosud Bůh působil jen skrze výjimečné jedince. Skrze Mojžíše, Eliáše a ostatní proroky. Boží moc a síla byla dána Jozuovi, Gedeonovi, Davidovi. Ostatní vždycky jen tiše přihlíželi a přijímali od těchto lidí požehnání. Po babylónském zajetí však přišel čas, kdy Bůh po dlouhou dobu Izraeli žádného proroka nedal. Věřit Bohu znamenalo zachovávat tradice otců a uchovat dědictví víry neporušené. Boží slovo se začalo pečlivě opisovat a vykládat. Mělo podobu zákona, který bylo třeba dodržovat a v němž nebylo možno nic měnit.

A pak přišel Ježíš. Mluvil a vystupoval jako ten, kdo ví, co od nás Bůh žádá a očekává. Lidé uvěřili, že je to **prorok a Syn Boží**. Ale když Ježíš odešel ke svému Otci, nebylo jasné, co bude dál? Budeme si jeho slova pouze pietně uchovávat a opakovat? Uděláme si z nich nový zákon? Nové předpisy a nové povinnosti?

A pak se stalo něco neslýchaného. **Byl seslán Duch svatý**. Na všechny učedníky a na všechny, kteří jejich působením uvěřili. Na muže i ženy. Na starce i mladíky, na pány i otroky. Sami učedníci jsou tím zaskočení. Zástupy, které naslouchají jejich svědectví, jsou vyvedeny z míry. Zdá se jim, že apoštoly jsou snad již po ránu opili. Ale apoštol Petr v tom vidí znamení posledních dnů. Naplnilo se, co napsali proroci Joel a Jeremiáš: Přicházejí dny, kdy už nebude jeden prorok učit všechny ostatní. **Nyní bude znát Boha každý!** Od nejmenšího do největšího. Bůh přece řekl: **Své slovo jim napíšu přímo do srdce.**

Církev je tu proto, že se Pán Bůh rozhodl setkávat se s námi prostřednictvím druhých lidí. My sami sice můžeme Pánu Bohu věřit, můžeme se k němu modlit, můžeme se i pěkně chovat, ale s živým a jednajícím Bohem se setkáme teprve tehdy, když ho přijmeme a **poznáme v našich bližních**. Evangelium nám přece nekážou andělé, ale **hříšní lidé**. Boží odpuštění nám nepřináší naše pocity ani naše svědomí, ale chléb a víno, které nám podávají naši **bližní při Večeři Páně**. A jestli máme Pána Boha opravdu rádi, to se pozná teprve tehdy, když pomůžeme člověku v nouzi. Můžeme stokrát vědět, co je správné a co si Pán Bůh přeje, ale když jsme v krizi a nevíme jak dál, musí nám to **povědět druhý člověk**.

Mnoho lidí je církví zklamáno - protože v ní nenachází, co hledali. Poctivost, lásku, porozumění, úctu, ohleduplnost a pomoc. Zdá se, že lepší je z takové církve a sboru odejít. Jenže to bychom si podřezali větev, na které stojíme.

Rodinu netvoří sám člověk, církev netvoří jednotlivec, ale ti dva nebo tři, kteří se sejdou ve jméno Krista. Žít v církvi má velké zaslíbení. Je to místo, kde Duch Boží působí a dělá divy. Je to místo, kde se lidé podpírají a vzájemně nesou svá břemena. Je to místo, kde se lidská obdarování sčítají a násobí a z jednotlivých malých **plamínek vzniká veliký oheň a žár Boží lásky**.

Amen

Píseň: 675

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Dobrotivý Bože a náš nebeský Otče, předstupujeme před tvou svatou tvář ve jménu Pána Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Spasitele. V upřímné lítosti Ti vyznáváme své viny. Svou neposlušností jsme přestupovali tvůj zákon a svou lehkomyšlností a sobectvím jsme rozmnožili své dluhy vůči Tobě i svým bližním. Prosíme, abys nám odpustil naše hříchy. A ze své milosti dej, abychom ti v moci tvého Ducha sloužili v novotě života.

Samému Pánu Bohu, který zná všechna naše myšlení, slova i činy, upřímně se vyznávejme:

1. Vyznáváte, že jste proti Pánu Bohu zhřešili? / Vyznáváte-li, odpovězte: **VYZNÁVAME**.
- vyznávat své hříchy máme, protože věrný jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil naše hříchy a očistil nás ode všech nepravostí.
2. Věříte, že Bůh, Otec nebeský, pro zásluhy svého milého Syna, Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, se nad vámi smiluje a odpustí vám? /Věříte-li, odpovězte: **VĚŘÍME**.
- věřit ovšem máme, neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný
3. Odpouštíte všem, kdo se proti tobě provinili, nebo ti, jakkoliv ublížili? Odpouštíte-li, odpovězte: **ODPOUŠTÍME**.
- na odpouštění zapomínat nemáme, protože i nám už bylo hodně odpuštěno.

A tak když toto všechno vyznáváte, věříte a odpouštíte s pomocí Boží - přijměte do svých srdcí slovo milosti:

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

- A) Text: Hospodin říká: Očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Pozdrav pokoje: „Podejte si mezi sebou navzájem ruce – na znamení pokoje a odpuštění“.
- B) Apoštolské vyznání víry: Věřím v Boha Otce...

Slova ustanovení:

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,
24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“
25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“
26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. (1 K 11, 23-26)

Epikléze (modlitba):

Hospodine svatý a milosrdný, chceme Ti i dnes děkovat a opět načerpat z pokladů milosti, kterou nám dáváš zdarma. Přijď nám na pomoc také Ty, Duchu Utěšiteli a Přímluvce za nás, abychom Písmu rozuměli nejen podle možností svého rozumu, ale především podle smyslu, který Ty sám dáváš našemu srdci darem. Amen

Pozvání:

Tento stůl jsme prostřeli my, a přece nás u něj přijímá sám Ježíš Kristus. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Píseň během vysluhování – 209

- *Veźměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Veźměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

- A) *nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.. (Ga 2, 20)*
- B) *Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. (Ef 2, 13)*

Děkovná modlitba:

Pane Ježíši Kriste, ty jsi náš přímluvce u Otce. My nevíme, zač bychom se měli modlit, jakž by náleželo. Tvůj Duch však je nápomocen našim mdlobám a prosí za nás. Ty, který jsi poznal na svém těle naši bídu, znáš naše trápení, znáš všechno, co vyslovit nedovedeme. Spolu s celým tvým stvořením k tobě úpěnlivě lkáme. Vysvoboď stvoření od záhuby, dávej všem pokrm i nápoj, zachovej přírodu, dej světu pokoj a mír. Amen.

Ohlášky:

Přímlovná modlitba:

Pane, chceme se i dnes přimlouvat: Prosíme za lidi, kteří jsou na útěku, myslíme na nás všechny, kteří si neumíme přiznat, co jsme zlého způsobili, jak jsme druhým ublížili. Připomínej nám naši odpovědnost za náš život. Prosíme tě za lidi, kteří jsou na útěku před pronásledovateli, kteří utíkají před násilím, které nezavinili. Prosíme i za lidi, kteří jsou na cestách, z různých dalších důvodů opustili bezpečí a zázemí. Pane, dávej jim najít nový domov, nové zázemí. Prosíme za tvou církev, ať je vždycky přístřeším a azylem lidem, kteří opustili své domovy a vydali se na cestu. Bože, prosíme, vyslyš i naše tiché osobní modlitby... Společně k tobě, náš Pane, voláme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Posláni:

*19 Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého
20 a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28, 19-20)*

Požehnání:

„A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“